

Емануилъ Маноловъ е роденъ преди около 70 години, въ чисто бѣлгарския градъ Габрово, — града въ който се създаде първата бѣлгарска гимназия. Той е синъ на бедни родители. Още отъ ранно детинство проявява голѣма любовъ къмъ музиката и, движенъ стѣ тази любовъ, понеже въ родния му градъ тогава нѣмало учителъ по музика, за да го учи на любимия му инструментъ — флейта — той постѣпва въ музиката на първи полкъ въ София. Жаденъ за по-голѣми знания, както по инструмента (флейта), тѣй и по теория на музиката. Маноловъ съ недостатѣчно осигурени парични срѣдства заминава за Русия и следъ дълги неприятности успѣва да постѣпи въ Московската консерватория (училище, въ което музиката се изучава до съвършенство). Лишенъ отъ парични срѣдства, Маноловъ претърпѣлъ въ Москва голѣми лишения и нѣмотия. Нѣмалъ често пари да си купи газъ за ламбата, а си служилъ съ свѣтлината, идеща отъ фенеря на улицата, лѣгалъ често не само не доялъ, но и гладенъ дори. Следъ като прекарва въ крайна беднотия две години въ консерваторията. Маноловъ се връща въ Бѣлгария и бива назначенъ въ Казанлъшкото педагогическо училище, кждето остава само две години. Следъ това отива за малко въ Пловдивъ, отъ дето се отзовава въ Станимака, отначало като времененъ, а не следъ дълго, поради проявения похватъ и успѣхъ, и като постояненъ капелмайсторъ на тамошния 21 Срѣдногорски полкъ. Но и тука Маноловъ не се задържа за дълго и скоро бива премѣстенъ за капелмайсторъ на 23 Шипченски полкъ пакъ въ Казанлъкъ, дето остава чакъ до смъртъта